क्षेत्रवति ॥ २ ॥ ३ ॥ वर्षम्किफछंनसाध्यतेऽपितुसाध्यत्येव क्षिविनापिवनेचराःकेवछंपर्जन्येनजीवंतिन्तुक्षीवछाःकेवलघाकष्याजीवंति एवंपुरुषकारीदैवमपेक्षते दैवंतुनातीवपुरुषकारा म्भार्टी 🕌 ॥६९॥ इतिसोमिकपर्वाणनेलकायभारतभावदापश्यमाऽष्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ अ॥

पेश्रमितिभावः॥ ५॥ एतदेवाह उत्थानमिति दैवस्यप्रधानस्य उत्थानंपुरुषकारोज्यर्थभवतितथाऽनुत्थानं उत्थानहीनंदैवमपिन्यर्थमितिषक्षद्वयंसवित्रप्रवित्रपूर्वरुवपक्षःश्रेयानित्यर्थः॥ ६ ॥ द्योरा भवतोस्त्यदिप्रज्ञानमोहाद्यनीयते॥व्यापन्नेस्मिन्मृहत्यथैयन्नःश्रेयसाहुच्यतां॥ ६९॥ इतिश्रीमहाभारतेसौमिकेपर्वणिष्रौणिमंत्रणायांप्रथमोऽध्या

Digitized by Google

हुदेशोंहुरुभो चेष्टाबान्लभतेनिश्वेष्टोनलभतद्युत्सर्ममात्रमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ यदिमि दक्षोमिष्यतानयातीतिभावः ॥ १६ ॥

गिहरुतंकमनाफलंटस्यतेभुवि॥अरुत्वाचपुनर्डःखंकमंपश्येन्महाफलं॥ १२ ॥ चेषामकुर्वन्तमतेयदिकिचिद्यहच्छया ॥ योवानलभतेरुत्वादुर्शोति।

॥१९वव्धितं॥ अफलंटस्थतेलोकेसम्यगव्युपपादितं॥ ११॥ तत्रालसामनुष्याणांयेभवंत्यमनस्थिनः॥ उत्थानंतिविगहंतिप्राज्ञानांतऋरोचते ॥ १२ ॥ प्राय

विचेष्तःस्महस्यंतेनिबत्तास्तयेवच॥ ९॥ कतःपुरुषकारश्वसोषिदेवेनसिध्यति॥ तथास्यकर्मणःकतुरिभिनिर्वतिफलं ॥ १० ॥ उत्थानंचमनुष्याणांद्धा

यतेफलं॥ ५॥ उत्थानंचापिदेवस्यत्यनुत्यानंचदेवतं॥ व्यथभवतिसवंचपूर्वसात्रविनिश्ययः॥ ६॥ सुद्धेचय्यादेवेसम्यक्सेतेचक्षिते॥ बीजंमहागुणंभूया

त्तथासिद्धिहिमानुपी॥ ७॥ तयोदैवंवितिश्चित्यस्वयंचैवप्रवत्ते॥ प्राज्ञाःपुरुष्कारेतुवत्तितेहास्यमाश्चिताः ॥८॥ ताश्यांसबैहिकार्याथांमनुष्याणांनर्षभे ॥

॥अधमोत्तमाः॥प्रदताश्वेवहस्यंतेनिद्ताश्वेवस्वशः॥४॥पजंन्यःपवंतेवर्षन्मिन्नुसाधयतेफलं॥ कष्सेत्रेतयावर्षन्मिन्नसाध

निबहाःकर्मणोर्दयोः॥दैबेपुरुषकारेचपरंताश्यांनविद्यते॥ २॥नहिदेबेनसिध्यंतिकायांण्येकेनसत्तम॥नवापिकर्मणैकेनद्वाश्यांसिद्धिसुयोगतः॥ २॥ ता

क्षपउवाच श्रुतंतेवचनंसवैयद्यहुकंत्वयाविभो॥ममापितुवचःकिविच्छुणुष्वाद्यमहाभुज॥१॥ आबद्धामानुषाःसव

मुकूल्यंश्रेष्ठतरमित्याह सुरष्टइति ॥ ७॥दैवंबलवदितिशेषः यतःत्वयमपिपुरुषकारंविनापिपवन्ते फलंदानुमितिशेषः तर्हिकिपु नावपि॥ १४॥श्रकोतिजीवितंद्सोनालसःसुखमेधते॥ दृष्यंतेजीवलोकस्मिन्द्साःप्रायोहितैषिणः॥ १५॥ यदिद्सःसमारंभात्कर्मणोनाभृतेफलं ॥ ना

ह्वकारेणेत्याशंक्याह प्राज्ञाइति पुरुषापराधनिहासिमाञ्चतरुरुष्येत्राधन । विचेष्टतःप्रकृताः दुश्येतेत्रोकहरूयेत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९० ॥ ९२ ॥ कर्मअकृत्वादुःखंपरयेदित्यपिप्रायशोस्ति ॥ ९२॥

स्यवाच्यंभवें कि चिछ्यं व्यवायिगच्छति॥१६॥